

[Borgbjerg.]

Saa er der det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Ændringsforslag. De gaar jo alle i ganske samme Retning som de Ændringsforslag, der ved den sidste almindelige Toldlovsrevision blev stillet fra socialdemokratisk Side. De hører hjemme under en almindelig Toldlovsrevision, og en Insisteren paa dem nu vilde i bedste Fald kun føre til — hvis der var sket Tilslutning til dem fra socialdemokratisk Side og fra en Del af Venstre —, at vi nu ikke havde faaet den tekniske Toldlovsrevision gennemført. Men Staten kan, som sagt, ikke undvære disse Penge. Det vilde det ærede Medlem ogsaa erkende, hvis der var Tale om at forlænge den midlertidige Luksustoldlov. Det vilde være hele Resultatet, og det mener jeg ikke, vi kan forsvare.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, Ordføreren for Udvalgets store Flertal, mente, at der var en Del Agitation i det ærede Medlems Tale, og har saaledes allerede svaret paa den, og jeg finder det ikke en Gang Umagen værd at gaa ind derpaa; denne løse og luftige Agitation skænker vi dem, thi hvis man vilde gaa ud paa Vælgermøderne og sige, at Socialdemokratiet er Tilhænger af Told paa Salt, Ris, Tømmer og Træ o. s. v., o. s. v., fordi vi nu om et Øjeblik vil stemme imod de af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stillede Ændringsforslag, forudsætter det en Opfattelse af Vælgerne som saadanne Idioter, at jeg vilde fornærme dem, hvis jeg overhovedet gik ind paa en saadan Betragtning.

Men naar disse Ændringsforslag hører hjemme under en almindelig Toldlovsrevision, saa maa jo dertil føjes, at naar vi kommer til en almindelig Toldlovsrevision, kan vi fra vor Side ingenlunde nøjes med disse Smaatterier, saa har vi ganske anderledes demokratiske Krav at stille.

Dahlgaard: Den højtærede Finansminister sagde angaaende Ændringerne i Reglerne for Toldgodtgørelser for Skibsindustrien, at de gældende Regler kunde ikke opretholdes, hvis ikke man tog dette Skridt videre. Her maa jeg erindre om, at de gældende Regler dog nu har været praktiseret gennem 20 Aar. Mon de saa dog ikke stadig skulde kunne praktiseres? Det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Omtale af dette Spørgsmaal er meget interessant. Han opkastede det Spørgsmaal, om det i det hele taget kunde siges at være rigtigt, at man var gaaet saa vidt i 1908. Og det erkender jeg, det Spørgsmaal kan man rejse, og jeg mener, at det ikke var rigtigt. Jeg ser, at

den ærede Ordfører nikker, vi er altsaa enige om, at det ikke var rigtigt. Alligevel vil Venstre nu gaa et Skridt videre, som medfører en direkte Udbetaling af Statskassen aarlig paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Skibsbygningsindustrien. Det forundrer mig ganske overordentlig. Aarsagen kan ikke være den, at denne Ordning ikke kan administreres, thi det har den kunnet gennem 20 Aar.

Jeg vil sige til Venstres Medlemmer her i Salen i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkning, at de maa erindre, at her jo ikke er Tale om det, som den ærede Ordfører ved en Fejltagelse kom til at betegne som Tilbagebetaling af Told. Nej, den kvart Million Kroner, her skal udredes til Skibsindustrien, er et Tilskud, Penge, som aldrig er udredet af Skibsbygningsindustrien, det er Penge, som skal betales, fordi den anvender danske Varer, Varer, som den skulde have betalt Told af, hvis de havde været udenlandske, men hvoraf der nu, da de er danske, ikke er ydet en eneste Øre til Statskassen.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente at kunne komme ud over hele dette Spørgsmaal ved at sige, at det, der her forelaa, i Virkeligheden var en Konsekvens af den Toldfrihed, som blev gennemført i 1908 for Skibe. Hvis det ærede Medlem beskæftigede sig lidt mere med dette Spørgsmaal — jeg tvivler ikke om, at han i sin Tid har gjort det i betydelig Grad, men hvis han vilde ransage sin Hukommelse, vilde han vide, at Skibsindustrien i 1908 fik en ganske overordentlig rigelig Erstatning for den Toldfrihed, der blev indført.

Det ærede Medlem kunde blot læse en Artikel igennem i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“ fra 1909 af daværende Generaltolddirektør Marcus Rubin. Der staar:

„Gennem Ophævelsen af Tolden paa Skibe bliver de“

— altsaa Skibsværfterne —

„jo ugunstigere stillet end før“.

Men saa føjer han til:

„Men dette er for intet at regne mod de Fordele, de opnaar — og som de erkender, at de opnaar — ved den ny Toldlov. Fritagelsen for Told paa Kul, Jern etc. og allehaande Raa- og Hjælpstoffer spiller en overordentlig Rolle for dem, og igennem den her omtalte Paragraf kan de nu faa Tolden tilbagebetalt for Materialer, der er anvendt til Reparation af Skibe, baade fremmede og indenlandske, med tilhørende Inventar og Maskiner, og det uden at Skibene udføres.“

Den vel den Gang kyndigste Mand paa dette